

VĚTRNÍK

sobota

16.10.1993

deník divadelní přehlídky KRAKONOŠŮV DIVADELNÍ PODZIM

Dnes naposledy zdvihne se opona a 24. ročník Národní přehlídky venkovských divadelních souborů bude minulostí. V duchu procházím celý rok přípravy zpět a začínám bilancovat - tedy děkovat:

- za finanční příspěvky MK ČR, Okú Semily, MěÚ Vysoké, Artamě a všem sponzorům
- za práci všem členům přípravného výboru, divadelnímu spolku Krakonoš, informačnímu středisku, přátelům z Vobskočáku
- za vzornou péči vysokým hasičům, městskému zastupitelstvu, za městnancům Větrova, Nistějky, sokolovny, ubytovny Čs. spořitelny
- za laskavou náruč městečku Vysoké a jeho obyvatelům
- za pohodu a radost hrajícím divadelním souborům
- za smysluplnost celé přehlídky a jejím stálým hostům a divákům.

Děkuji a přeji nám všem za rok opět ve Vysokém na jubilejní.

Svatava Hejralová

DNEŠNÍ PROGRAM

9:00 rozborový seminář	malý sál
po skončení	
loučení DS Ořechov	malý sál
11:15 schůze PV	kuřárna
12:30 vítání DS Rakovník	MěÚ
13:00 vítání DS Rakovník	před divadlem
13:00 zakončení KPR	klubovna Větrov
15:00 představení K. Čapek DS Rakovník: LOUPEŽNÍK	velký sál
18:00 loučení DS Rakovník	Větrov
19:30 setkání hostů	malý sál
20:00 slavnostní závěr XXIV. KDP	
znělka	
přivítání přítomných	
závěrečné slovo poroty	
předání ocenění	
vystoupení vyhlášovatele	
závěr NP	
hymna	
po skončení	
Sejkorák	
hudba Kantiléna	

Peška na prknech vysockého jeviště

Vlastika Pešku, režiséra Ořechevského divadla, jsem polapila včera doslova na pár vteřin před zahájením vítání souboru před Krakonošem a stáhla se s ním do (temného) velkého sálu, který se měl v dohledné době zabýdlit zkouškou na představení.

Je něco nového ve vaší spolupráci s ořechevským souborem, v podmínkách, za nichž pracujete?

"Nic nového není, v podstatě zůstává všechno při starém, jak bylo. Ale máme několik nových tváří. A minulý týden jsme oslavili devadesáté výročí založení souboru."

Blahopřeju a jsem záludnější: Slyšela jsem, že tady ve Vysockém budete v představení zaskakovat?

"Budu. Je jiná doba a zaměstnavatel nepustil jednoho našeho herce. Takže musím zaskakovat."

Těšíte se na to?

"Moc ne." (Ale dopadlo to dobře. Pozn.ex)

A víte už dnes, co chystáte do budoucna?

"Napsal jsem komedii o Faustovi, tak ji právě zkoušíme, především s mladší částí herceckého souboru, které se potřebuje více věnovat."

Děkuju za informace a fandím, aby se dařilo.

ex

Smolný pátek Čmukařů i přípravného výboru

Už se to tak někdy schumelí, že se z toho jeden nevymotá.

Čmukaři z Medvíšic přijeli včera na své první dopolední představení na poslední chvíli, což by tak nevadilo, kdyby nebyli bývali zjistili, že si vzali dekoraci k Medvídkovi Pú a ne k Láruku Ičičokovi. Což by zase nevadilo, kdyby k Medvídkovi nechyběla jedna herečka. Takže následovala

cesta pro správný kufr a děti

v hledišti zatím bavit všeměl Jirka Hlávka. Čmukaři posléze přijeli, ale stačili zahrát pouze jednu krátkou pohádku (místo čtyř), protože nestačili dostavět scénu. Mezi učiteli přespolních škol zavládla nespokojenost a žádost o uhrazení nákladů (doprava autobusem, vstupné).

Mezitím druhé představení pro vysockou školu dopadlo báječně a bylo přijato s velkým nadšením. Však se taky jedná o jedno ze špičkových amatérských představení několika minulých let.

Přípravný výbor se s nešťastným souborem dohodl, že se zaváže zahrát postiženým školám v místě jejich působení náhradní představení do konce ledna 1994. A že soubor nebude reflektovat na uhrazení dopravy.

Chce se mi věřit, že se vše v dobré obrátí a že jak pověst souboru, tak i Krakonošova divadelního podzimu zůstane v očích návštěvníků i místních obyvatel - alespoň s odstupem času - neposkvřena.

ex

Jak se točí Větrník

Složení grafomanské i technické redakce Větrníku si v případě zájmu můžete přečíst v tíráži každého čísla. Ale až dosud jsme tajili, kdo Větrník napsal na blány rozmnožuje. Činí tak,

jako v letech minulých, paní Věra Nesvadbová. Tímto ji děkujeme, že celý týden vydržela!

D I L I A

nová adresa:

DILIA - zasilatelství IDEÁL

PO BOX 26

Železná 26

265 07 Chýňava

tel. 0311/93366

RECENZE

Ořechovské divadlo přivádí už více let na vysockou přehlídku zajímavé inscenace, které jsou obvykle zdrojem dobré zábavy. Letos dokonce vynikající.

Režisér Vlastimil Peška si vybral dvě aktovky - frašky Emila Artura Longena - a ty velmi zručně prokomponoval do jednoho celku. Sledujeme groteskní podívanou, velmi zhuštěnou, od samotného počátku ve vysokém tempu a stále ještě gradující - až do závratného střídání střihů obou simultánních dějů v závěru inscenace. Vše je hráno s gustem a v perfektní souhře, nabito nápady a v řadě případů dokonale rozfázovanými a stupňovanými gagy. Simultánní scéna, členěná jakýmsi průhledným pojízdným pa-

ravátem - stěnou, funguje výtečně, neboť se jejím snadným posunem mění prostředí jednoho bytu na druhý, přičemž například stůl s židlemi a některé rekvizity fungují společně v obou prostředích. Tím pak vzniká řada dalších jemných nuancí a další záhavy. V řádu inscenace jsou i odbočky s reklamami a některé aktualizace, neboť jsou dělány s vkusem a jakoby mimochodem - o to výrazněji pak mohou zaznít. Řešení scénického prostoru a nápaditá práce s rekvizitou či kostýmem - za všechny jmenujme situaci se stahovanými kalhotami Trestance či vývěvou na čištění toalet u Domovnice - přesně koresponduje s celkovou koncepcí inscenace, stejně tak kvalitní práce se zvukem.

Jak tomu obvykle u ořechovských bývá, není zde jediný špičkový herecký výkon ani jediný "propadák": je to kolektivní balábile, v němž je každý jednotlivec důležitý a odvádí maximum. Ač je vše nutně vydrženo a přesně secvičeno, tahle tíha s jeviště na diváka nepadá - hravost, gusto a nasazení, s nímž

všichni hrají je skutečně maximální, zevnitř. Navíc má režisér k dispozici zajímavé a výrazné lidské typy a náležitě (a v mezích vkusu) toho využívá.

Umrlec a trestanec je bezesporu povedené "divácké" představení, které navíc po letech touto groteskní stylizací porušilo určitý stereotyp, který se u ořechovských inscenací začínal zabydlovat. Takže jsou ořechovští pod vedením invenčního autora úpravy předlohy, scény, kostýmů, režie a scénické hudby Vlastimila Pešky zase o krok dál. Přejme jim, aby Peškova invence vydržela a aby měli stále dost chuti o něco nového se pokoušet. (Ze zasedání odborné poroty znamenala Alena Exnarová)

Milovaná ořechovská

Jiří Hlávka

Zas mi voko v slzách plove.
Tož jsi přijel - Ořechove
na Vysoké - jako loni,
myšlénky se v hlavě honí.

Rok co rok tu - div se světe
čekáme, co přivezete,
prkna, co svět znamenají
s čím vás letos přivítají?

Vím, že teď zmíráte hlady
za Vobskočák když já tady
plácám, kecám a veršuju,
od skleniček vás zdržuju.

Přesto svolte, naši drazí
říct, co se mi v mysl plazí.
Za divadlo děkujeme,
zdraví, štěstí vinšujeme.

My tu všici - pravda to je
vítáme vás jako svoje.
Ať vám v uších hučí silně
vzpomínáme vždycky pilně.

Nakonec pak jednu větu:
Ještě že Vysoké je tu.

x x x

Neporozumění?

To byl můj základní pocit ze čtvrtého ročníku semináře o představení souboru z Karolinky. Dušan Zakopal měl čest prvního výkopu. Původní rozdělení na bojové jednotky, týlové jednotky a armádní zálohu poroty selhalo. Hovořili všichni, především ve snaze pojmenovat, kde je zakopán pes karolinské inscenace a co s tím dál. Ochotnické desatero Dušana Zakopala, které zveřejňujeme na jiném místě, nám může k leccemu smysluplnému dopomoci.

Hodně se hovořilo o výkladu textu zevnitř, o etice divadelní práce, o tom, proč všechno nefunguje, jak by mělo. Kurz praktické režie v podstatě postihl základní problémy inscenace shodně s porotou, neboť viděl jako cíl inscenace pobavit diváka za každou cenu, měl pocit, že herci sami se baví více než diváci... Diskuse inspirovala k zamyšlení, proč už po několika dostává soubor "kapky". Snaha poroty vysvětlit, jaký je rozdíl v jevištním zpracování předlohy zevnitř a implantací vtipů, gagů, myšlenek zvenčí, se tak úplně nepovedl. Je to škoda, protože talentovaný soubor z Karolinky by podle mého názoru po pochopení těchto věcí byl schopen čerpat z podstaty, z autentických zážitků a zkušeností svých herců a nám ostatním by tak mohl zprostředkovat plnohodnotný divácký zážitek. ex

Pro divadlo i pro život

Kurz praktické režie aneb KOPRY (jak je pokřtil můj tiskový kolega Saša) jsme potkávali ve Vysokém všude: na dopoledních diskuzích, na představeních, večer na půdičce Krakonoše, pak v hasičárně, odpoledne jsme je tušili za zavřenými dveřmi klubovny na Větrově. Vzhledem k tomu, že jde o novou koncepci kurzu a nové lidi (jak jsme psali v úvodu přehlídky), požádala jsem o zhodnocení týdenní práce lektorku Jarmilu Černíkovou.

"Kurz se účastní převaha mladých lidí a mužů, žen je méně, stejně jako starších ročníků. Tématem tohoto prvního běhu je, jakým způsobem po stránce dramaturgické rozebírat text. Nedělám takový kurz poprvé, ale tentokrát jsem byla skutečně příjemně překvapena, protože se tu sešli posluchači z nejrozličnějších koutů Čech a Moravy, různého věku, různých životních zkušeností, různého vzdělání i povolání, ale za ten týden vzájemné spolupráce se podařilo vytvořit báječnou partu, která je pilná a pracovitá, má smysl pro humor, má smysl i pro to jeden druhému pomáhat. To se třeba projevuje v jejich vystoupeních při dopoledních hodnoceních, kdy shrnují, k čemu došli večer předtím na půdičce divadla při rozboru představení. Zatím všechna tato jejich vystoupení byla kupodivu dobrá - kupodivu proto, že řada z nich nemá žádné divadelní zkušenosti a je to poprvé, co se začala divadlem hlouběji zabývat. Takže znovu se vracím ke konstatování, že jsem byla příjemně překvapená, protože cítím, že se chtějí něco naučit, něco dozvědět. A že to samozřejmě pro ně není tak úplně lehké. On dramaturgický rozbor není jen nějaká legrace - u Jubilea jsme se hodně nasmáli, ale u takového kolosu jako je Sestup Orfeův... Já je svým způsobem obdivuju, že v sobě najdou tolik trpělivosti, vytrvalosti, protože pracovat pět hodin pouze

s půlhodinovou pauzou je třeba pro člověka, který není na duševní práci zvyklý a není zvyklý na to se v tom textu štárat, pamatovat si kdejakou podrobnost, dost vysilující. A oni se drželi opravdu statečně. Takže z toho mám radost. A věřím, že jim to pomůže. Koneckonců kdyby jim to nepomohlo v ničem jiném než v tom hlavním, naučit se rozznávat hlavní od vedlejšího, tak jim to pomůže nejenom v divadle, ale i v životě".

Zaznamenala ex

Z půdy

Středa 13.10.93

Koná se to tu skoro vždycky
kurz režie nepraktický.
Tentokrát se ale sjela
parta vskutku přímo skvělá.

Týden jste tu se mnou žili!
Děkuju moc, že jste byli
banda, kterou chválit musím.
Nakonec pak říct vám zkusím

Celý rok se dobře mějte,
na nás v dobrém vzpomínejte!
Najděte si za rok čas
a přijďte mezi nás.

Jistě nedáte mi košem,
když vás prosím s Krakonošem.
To je vše, co chci vám říct -
přijďte pobejt - a nic víc.
Marta

Ochotnické desatero

(inspirováno po představení sou-
boru z Karolinky po Jedenáctém
příkázání F.F. Šamberka v úpravě
režiséra Karla Semeráda)

1. V jediného zvoleného autora
věřití budeš
2. Nevezmeš a neznevážíš jména
autora nadarmo
3. Pomni, abys jeho dílo a hru
svátečně světil
4. Cti kořeny své ochotnické,
abys dlouho živ byl a dobře
se ti vedlo na prknech
ochotnických
5. Nezabiješ svou hravost
6. Nezesmilníš a nezprzníš svůj
talent jen tak pro nic
7. Nepokradeš a nezcižíš nápad
od ostatních taktéž i od

profiků

8. Nepromluvíš křivého svědectví
proti ochotníkům
9. Nepožádáš o ochotnické man-
želství trvalé režiséra ne-
vlastního
10. Aniž požádáš navrácení hono-
ráře jeho - i když někdy to
není vyloučené

Stejně letos jako loni
hejno vrabců se tu honí,
jako loni, letos zas,
přejeme vám - Zlomte vaz!

Již osmý rok se slétají vy-
sočtí "Vrabčáci", aby před di-
vadlem "Krakonoš" vítali diva-
delní soubory, které k nám při-
jíždějí letos již po dvacáté-
čtvrté. Jak ten čas letí...
I "Vrabčáci" nám zestárli. Věří-
te, že ti první, kteří vás před
osmi lety vítali, chodí už dnes
do tanečních?

Mám radost, že nám jsou
příznivě nakloněny všechny ma-
minky, které také ušily kroje
pro děti. Letos děkuji mamince
Pavlinky Holečkové, neboť mi
ochotně ušila dvě kandašky. Dě-

kuji maminkám i babičkám za to,
že děti na vítání vodí. Vladánka
a Jitušku Buluškoví vozí maminka
až z Harrachova. Patnáct "střed-
ňáčků" už "přilétá" samo. Všimli
jste si, že tam je 12 děvčat
a jen 3 chlapci? Ale to vůbec
nevadí, hrajeme si a zpíváme pro
radost a je nám spolu pěkně.

Malý vrabčák neposedný
v louži smáčí břicho,
pak vyletí na jeřábek,
oschnout na sluníčko.

Se sluníčkem se leď mazlí,
s větrem koketuje,
a když uschne, tak s vrabčicí
třasák zatancuje

Slávka Hubačíková

(Po) dotěky

Na praxi

je zde učeň Středního odborného
učiliště v Chrudimi, obor
kuchař-číšník, Vašek Šulc mlad-
ší. Jeho nadřízení byli natolik
uznalí, že jej pro vysokou
přehlídku uvolnili. Však taky
praktikuje pilně.

-ex-

Anketa Větrníku

Odpovídá Iva Janálová, Zlín

1. Čím vás ochotnické divadlo přitahuje?

Když moje čtyřletá dcera stojí před zrcadlem a jen tak si hraje třeba ježibabu z Mrazíka nebo spanílou Sněhurku ze sedmi trpaslíků, nesmírně nadšeně ji pozoruji. Je roztomilá, bezprostřední a taky tak trošku legrační. V tom projevu je na prostá čistota a snaha ne něco ukázat někomu, ale jen tak pro sebe, pro radost si zablblnout. V tomhle je po mně, a tak já vidím tu největší přitažlivost právě v tomhle všem. Hrát si pro vlastní potěšení. Já jsem tak trošku romantik, a tak i ve svých odehraných rolích jsem občas nacházela nebo snad hledala něco, co se v normálním životě prožít nedá. V tomhle mě divadlo přitahuje ze všeho nejvíc. V těch rolích se hledat a nacházet.

2. Co všechno jste "ochoten" obětovat ochotnickému divadlu?

Moje nejpłodnější ochotnické roky mám už za sebou. Začínala jsem v sedmnácti a do chvíle, než jsem divadlo vyměnila za vyšší poslání a stala se mámou, jsem dokázala zvládnout i nemožné. Zaměstnání, pět let večerní škola a pak rychle na zkoušky a to jsem hrála, starala se o kostýmy, zajišťovala organizační věci souboru. Posléze jsem našemu zlínskému souboru téměř deset let stála v čele jako vedoucí a i s touhle funkcí přicházelo spoustu starostí a zajišťování. Ale to vše s láskou a nadšením, jinak to snad nejde. Nyní odpočívám a věnuju se dceři a taky čekám na příležitost se k hraní vrátit, to především.

3. Co a komu dnes říká ochotnické divadlo?

Zajímavá otázka. Dnes, kdy se do popředí dostává "papučová a televizní kultura" je velmi těžké ptát se, co komu říká di-

vadlo. Ale přesto jsem přesvědčená, že je v našich silách přesvědčit lidi o kráse divadla, ať už loutkového či hraného. Kde začít? U těch nejmenších. Tam já vidím budoucnost. Hrát pro děti, ale i o dětech. A hlavně nezapomínat na to, že právě dětská fantazie nezná meze a my jsme snad povinni jim ukázat nějaký směr.

Ve Zlíně byla v loňském roce založena "Nadace dětské múzy", která se má ve svém programu zabývat tvorbou pro děti, hledat mezi dětmi (i těmi tělesně a duševně postiženými) mimořádné talenty. Já s touto nadací úzce spolupracuji a chci se právě zaměřit na divadelní talenty, věnovat se jim. No a to je asi nejdůležitější - budovat v lidech vztah k divadlu a vůbec k umění.

4. Co pro vás znamená Vysoké nad Jizerou?

Setkání se všemi, které po celý dlouhý rok nevidím. Taky spoustu legrace, ale hlavně a především nové umělecké zážitky, kterých je vždycky dostatek. Já jsem na Vysokém teprve potřetí a srovnám-li tuto přehlídku s Hronovem, kde jsem letos byla popatnácté - je to tady víc "jako doma". A to mě, Moravačku, přitahuje ze všeho nejvíc.

x x x

odpovídá

Aleš Novák, Neratovice

1. Čím vás ochotnické divadlo přitahuje?

Ochotně - Amatérské divadlo mne přitahuje možností mého aktivního zapojení v pojmu divadlo vůbec.

2. Co všechno jste "ochoten" obětovat ochotnickému divadlu?

Všechno co mohu, a snahu dát ještě něco víc.

3. Co a komu dnes říká ochotnické divadlo?

Komu - je mi celkem jasné a dané, těm, kteří se o toto divadlo zajímají.

Co - to je otázka nabídky a individuality každého zájímajícího se.

4. Co pro vás znamená Vysoké nad Jizerou?

První setkání s něčím, co ve mně zanechá hlubokou "jizvu", kterou bude potřeba každoročně obnovovat.

"Vobskočácká" valná hromada.

Letos můžeme říci - letem světem. Byli jsme tlačeni časem. Nevypukla v plánovaných 17,30, ale v 17,50, když skončilo odpolední představení. V úvodu zazněla fanfára z našeho HI-FI studia. Poté přišla vlajková četa se spolkovým praporem a v zápětí se zapla vobskočácká hymna. Četa přinesla také zlatý poklad. Zahájil, stručně, Pepík Pšenička a předal slovo presidentu Vl. Dědkovi, který vtipně a krátce zahovořil. Morávek Mirek sen. podal zprávu o přípravách "valení". Poté zkontrolována pečeť na "kouzelné skříňce" Vobskočáku a přečten zápis z roku 1992. Vše souhlasí a v jednání tradičně vtipně pokračuje přítel Hlávka. Jako vždy přináší noviny; do prodeje má 10ks, (okamžitě prodáno). Noviny jsou bohatší o horoskop - je stejný pro nás pro všechny. Jinak tam naleznete i zprávy z ciziny a další zajímavosti. V dalším jednání byla projednána důležitost příštího ročníku, ročníku jubilejního - tedy 25. Do majetku Vobskočáku jsme získali plakát a kazetu z vítání přítele J. Ticháčka. A pokračuje telegraficky Pepa Pšenička - nezapomeňte, že sobota je již zítra! Brambory, stěhování sálu, tření česneku, by se mělo stát věcí nás všech!

Slovo dostal přítel doc. Jan Císař a velmi vtipně hovořil o tématu: Vobskočáci, divadlo a rum!

Valení se účastnil i nejmladší člen Pepíček Škoda-írok!

Byli jsme seznámeni se skutečností, že aukce na Ášu se nepovedla, nikdo se nedivil.

O slovo se hlásí přítel Štol, chtěje nám dát lekci o slušném chování, ale doporučenému jmenovanému, aby se naučil do příštího valení číst. Časová tíseň byla tak veliká, že jsme si ani společně nezapěli Živijo! Převážná část auditoria reptala!

Dál proběhla kontrola odznaků, vybrány odpustky. Jan

a Svatka Hejralovi ochotně a vtipně a hned vysázeli za nenošení odznaku 3 "pětek" na stůl. Oznámeno členstvu, že letos byla Vobskočákem věnována na přehlídku cena.

V závěru se ve spěchu vyřídila řada organizačních záležitostí, přijímali se noví členové, kteří přinášejí své zápisné a do stavu čekatelů byla přijata čtyři děvčata z DS Krakonoš. A pak se začala vybírat jednorázová taxa 10.-Kč za to, že nikdo z nás, včetně vedení, nezná přesně spolkovou hymnu. Za všeobecného veselí jsme všichni zaplatili. Přítel Hlávka se s námi loučí a po jednom jediném diskusním příspěvku, končí slavné valení Vobskočáku a těšíme se všichni na to příští. Odchází vlajková četa, odnáší se spolkový poklad, kouzelná skříňka a zbývá než se těšit, aby těch 12 měsíců uběhlo co neirychleji.

Zapsala Slávka

Podle Gutha-Jarkovského?

Chodit do divadla není rozhodně povinné. Když už se však někdo rozhodne nějaké představení navštívit, měl by se chovat ohleduplně k lidem na jevišti i v hledišti. Za vrchol bezohlednosti lze považovat, když si někdo přinese do hlediště nápoje (jako tomu bylo především, dokonce v první řadě). Kdo má obavu ze smrti žízní, má radši sedět v hospodě. Bez takových "příznivců" se divadlo obejde. A rádo.

Helenka má jistotu

Komu z nás pošlou kolegové ze zaměstnání, ústavů či bydlíště do Vysokého dopis, natož balíček?! Helence Vondruškové ano. Protože jde o péči vskutku příkladnou a Helenka souhlasí, abychom ji zveřejnili, tady je alespoň průvodní dopis:

Vážená a dlouholetá chovankyně našeho ústavu, uvědomte si, že jste byla propuštěna z našeho léčebného zařízení pouze na krátkodobou návštěvu našich krásných Jizerských hor. Doufáme, že využíváte překrásného podzimního počasí

k toulkám přírodou a nevysedáváte v zakouřených putykách, jak je u Vaší osoby zvykem.

Pamatujte, že brzká rána jsou již chladná a po vymetení z putyky použijte námi přiloženou ochrannou pomůcku (používá se na hlavu). (Pozn.red.: přibalená kvalitní ušanka)

V příloze Vám zasíláme Vaše ústavní štamprdle, které lze při spolknutí snadno vytáhnout horně, nebo později spodem, vždy bez porušení. (Pozn.red.: navázáno na kvalitním špagátě)

Dále Vám poskytneme několik dobrých rad, jak se chovat ve společnosti Vám podobné:

1. Při vstupu do lokálu hlasejte u obsluhujícího číšníka nebo u výčepu. Na přiloženou "průkazku do putyky" jsou povinni Vám v případě nejvyšší nouze dát na sekyru.

2. Nikdy neplivejte pod stůl, mohl by tam ležet Váš kamarád(ka).

3. Nedorážejte jako obvykle poloprázdná štamprdlata svých spolustolovníků z hygienických důvodů (uvědomte si, že nejste v ústavu, kde je všechno pod lékařským dozorem a lizolem).

4. Ještě ve střizlivém stavu předejte personálu orientační tabulku se základními údaji (viz příloha) a azimutem. V případě, že mají doprovodného bernardýna, předejte též jemu bonbónek.

5. Držte se stále Vašeho hesla: Dejte mě na čtyři, já už budu sama!

Po částečném vystřízlivění si nechte vyprávět a zapište to vše do Vašho "Protialkoholního deníčku".

V příloze Vám zasíláme detekční trubičku, není to ampule na pití, ale ke zjištění stavu částečného vystřízlivění.

KUNZ

Apolinářská 18

Praha

t.č. v privatizaci

P.S. Tak dokonalou péčí Helence závidím. ex.

(Po) doteky

Klobouk dolů před Jirkou Hlávkou, který bez jakékoliv přípravy dokázal včera dopoledne, než dorazili Čmukaři, udržet hodinu děti na sedadlech ve velkém sále a dobře je pobavit. Ještě, že ho máme! Děkujeme!!!

Pokud se někdo diví, že od včerejšího rána nepotkal Pavla Horu, pak je to tím, že Pavel musel být převezen do nemocnice s kýlou. Čeká jej dokonce operace. Tímto mu posíláme pozdrav a přejeme, aby byl brzy fit (a mohl nosit ženské na rukou)!

Když jsem se včera "nachomejtla" po loučení souboru z Karolinky při tradičním závěrečném objetí kostela, nevycházela jsem z údivu. Autobus nikde, jen dusající a funící hlouček známých tváří. Jedno kolečko zvládli všichni, další dvě pak výběrově štafetově, což bylo právoplatně uznáno celému kolektivu. Takže po profesoru Císařovi roztláčujícím na požádání auta předvedli další možnost, jak si ve Vysokém zvyšovat fyzickou kondici.

Vítáme soubor z Rakovníka, který včera dorazil natolik pozdě, že jsme s ním nedokázali udělat rozhovor. Ať se jim u nás líbí!

Sponzoři XXIV. ročníku Krakonošova divadelního podzimu

MICRODISC

Technology s.r.o.

generální sponzor

vývoj a výroba elektroniky

dodavatel elektrosoučástek, zabezpečovací technika

✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕

MOTTO

KVALITA sponzoruje KVALITU

[illegible]

P & P E. r. o.

stavební firma

Vysoké nad Jizerou 350

Tel/Fax 0432 94 459

stavebně montážní práce

TEMPELAN ekologický, tepelně izolační materiál budoucnosti

[illegible]

Novopacké pivo

pivo města krásných bláznů

[illegible]

Česká spořitelna, a.s.

banka pro život

[illegible]

Bižuterie, a.s.

GEMA

Jablonec nad Nisou

Telefon (0042-428) 417 111

Telex 186 414

Fax 417 701

Brusírna drahokanů

Jiřina Malinková

Na Stebni 365. Turnov

Tel 0436/23501

Kvalita x rychlost x spolehlivost

Stránka na přidanou

T.R.Field umřel nad ránem 4.srpna 1969 na Vinohradech. Knížky od dob svých autorských vydání, se nikdy nedočkal. Jeho život byl plný "zádrhelů", které se měnily v anekdoty a legendy, fakta unikala, často i vinou jeho mystifikačních sklonů. Zmatek působil i svými jmény. Některá známe z předchozího textu, v Prapršnu si dal jméno Vratiprst Choromysl Krombožinec, podepisoval se i jako Theo Trefil, přátelé mu říkali Rosi nebo Ted, v korespondenci z posledních let života se podepisuje jako Rozina Sepranec.

Pokud se chcete o T.R.Fieldovi dozvědět víc, zajděte do knihovny. Pod názvem Lomikel a jiné zádrhele vyšel výbor z jeho tvorby v roce 1990. Může být inspirací pro prima blbnutí a svou Morgensternovskolearovskogellnerovskocimrmanovskou poetiku vydá na mnohý námět divadelničení. Rozlučme se proto s drzým chlapcem, jehož ruka "na ohrady kreslí kosočtverce". Za rok zase o něčem jiném. Třeba o Váchalových "krvácích"??

Epitaf

Zde leží
básník fantasta
T.R.Field
smutný ochlasta.

Nikdo proň už nikdy ani nevzlykne,
ale Lomikel až vádlo přesmykne,
ani pro vás nebude už nikdo vzlykat -
KAŽDÝ MUSÍ ZA SVOU PEJCHU PYKAT!

vybral a formoval -sg-

Na rozloučení

Jiří Hlávka

Na hora se kouknem ráno,
silně houknem všichni - ANO -
za rok zas, ať svět se třese
všichni tady sejdeme se!

Jak vždy dobře jsme se měli,
sešli se tu "Kopři" skvělí.
I porota kalá byla -
přehlídka se vydařila.

Při loučení na chvíličku
máme náběh na slzičku
tož ve zdraví přežijte
vysočáci - vzpomínejte!

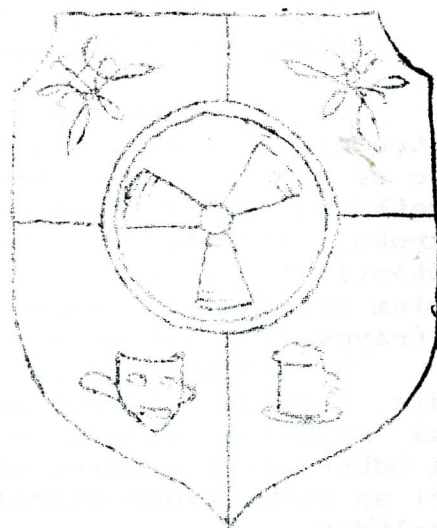
Nabáslil jsem toho bednu.
Až zas doma k psaní sednu
v duchu slyšet budu - ach
Tam na horách - tam na horách!

* Příští ročník 8. - 15. října 1994 *

Větrník, zpravodaj 24. národní přehlídky vesnických divadelních
souborů Krakonošův divadelní podzim. Vydává přípravný výbor NP
VDS. Redakce Alena Exnarová a Alexandr Gregar. Technické
zpracování Ing. Josef Hejral/ Jana Pokorná Cena 2 Kč

VĚTRÁK

NEZÁVISLÝ
ALTERNATIVNÍ
BULLETIN.....KOPRU

ÚVODNÍK

Umět si představit, že by Zpívat na motivy písně Daiana mohlo být něco jinak a nebýt (čti dajána) chameleon.

Nechci funkci. Potřebuji se nyní věnovat svému rozvoji, svému hraní, své práci a své rodině. Manželka by byla nejraději, kdybych zůstal jen u toho posledního. A přitom opomím věci hloupé, nefetuji, nekouřím a nechlastám. I jen to, co dělám, žere spoustu času.

Mezi uzavřený kolektiv funkcionářů se nedostanu, stálo by mě to zbytečně mnoho sil. Nemusím přitom říkat, co se zrovna nosí. Nechci to nechat, jak to je. A proto to zkusím z jiného konce.

-PV-

Ospalí jdou ulicí,
rozbor v duši straší dál
Čechov duní v palici
bože, bože já bych spal.
Seminář ten začíná
Jarmila Kateřina
náš, Váš kápéer
zas usíná.

Ref: Tikot hodin nekonečný
klimbají už páni slečny
nevěřím, že se proberou
když z ha, když z ha
když z hasičárny jdou

Ve druhé sloce nahradíme jméno Čechov jménem Shakespeare, ve třetí Williams.

-OR-

LÍSTKY Z KOPRU

Pod odborným vedením našich dvou lektorek (Jarmilka Černíková-Drobná a Káča Fixová) se nám podařilo napsat dramaturgickou kuchařku pro úplné začátečníky. Nyní už záleží pouze na každém z nás, jak podle této kuchařky budeme vařit a jaká jídla budeme svým strávníkům předkládat.

Fantastická chuť předávaná celoživotní dramaturgickou zkušeností naší paní Jarmilkou, je pro mne tak nezapomenutelný zážitek a tak velký přísun pro moji divadelní práci, že ani obyčejné poděkování na závěr KPR nebude stačit. Děkuji -JS-

RECENZE NA PŘEDSTAVENÍ RÁDLOBYDIVADLA Klapý - HORY...

Než jsem se stačil zvednout ze sedadla a zorientovat se v tom hnusu, řekl mi vedle sedící Roman: "Tak na nás vylili kýbl splašků." Viděl jsem něco takového poprvé, bojoval s tím a tápal v dějové linii.

Mladík se trápil svými sny, chtěl uniknout osudu, ale neutekl. Nebo utekl?

-PV-

KOPROVKY A SVÍČKOVÉ (též sýry a květláky)

Je pravděpodobné, že soustružníci, chemici či geologové se se svojí civilní profesí neseťkávají ve Vysokém na každém kroku. Já nám tu smůlu (nebo štěstí?), že se se svým řemeslem setkávám při každé návštěvě stravovacího zařízení.

A dostávám se k jádru pudla. Chci se, alespoň na několika řádkách zmínit o kvalitě a odbornostní erudici těch, kteří se celý týden starali o naše žaludky.

Největší záhadou je pro mne hotel Morava. Kvalita obsluhy a stravy v této provozovně je na takové úrovni, že mne v mnoha případech dojímal až k slzám. A ne k slzám smíchu. Kolektiv obsluhujícího personálu se vyznačuje zázračným nezvládnutím kupeckých počtů. Divím se, že hotel Morava stále ještě stojí. Po předběžné ekonomické prognóze se domnívám, že během roku 1995 započne hotel s rozprodáváním vnitřního zařízení restaurace.

Další zařízení, které jsem navštěvoval nejčastěji, byla Půdička divadla Krakonoš. Co dodat? Martičko děkuju, nemělo to chybu. Všechna jídla vynikající, rychlá a milá obsluha. No prostě jednička.

A nyní musím věnovat pár řádků hlavnímu zdejšímu nočnímu podniku. Hasičárně. Její mateřská náruč se nám všem otevírala každou noc s neutuchajícím elánem obsluhujících. Bramboráky a utopenci zachránili nejednoho nočního hladovce. Jednu chybu to ale všechno mělo. Díky tomu, že KOPŘI po večerním představení ještě pracují, měli jsme problémy s hledáním místa k sezení. Možná by příště pomohla stejně kouzelná a bráněná cedulka, kterou měla na stole porota. Takže kluci za rok ahoj a držte nám vzadu stůl.

-JS-

VYSOKÉ

Význam tohoto slova není jen vysoká nadmořská výška, ale také to, že městečko je na vysoké úrovni. Ne moderností, ale svou lidskostí a líbeznou tradičností. Krásná atmosféra vnáší klid do duše. Jen málokdy se nádherná harmonie rozplývá a přichází různorodé pocity.

RECENZE

V recenzích v místním konkurenčním a podporovanějším zpravodaji Větrník mi stále uniká jeden podstatný fakt. Přispěvatelům a recenzentům totiž uniklo, že soustředit se jen na divadlo, vytržené z okolního prostředí, nám skýtá pohled pouze zúžený, neobjektivní a bez mnoha detailů, které jsou nutné k utvoření správného dojmu. Jednoduše řečeno, nelze si představit divadelní přehlídku ve Vysokém bez HASIČÁRNY.

Vždyť Hasičárna je pohonná stanice, motivace k životu a konání. Pokud tady nechceme tlumit aktivitu divadelníků a vyrvat živé kořeny vzácné bylině amatérského divadla, měla by být Hasičárna otevřena déle než do tří hodin, jak se jednou přihodilo několika sekventantům KPR a nejen jim, protože pokud má být člověk čerstvý na další vstřebávání divadla do duše, nemůže ho nechat jít před svítáním zklamaného spát.

Mimochodem KPR stále ještě nemá rezervován stůl, aby mohli v přátelské atmosféře promyslet referáty, jimiž pak předčí porotu.

Nebuďme však jen kritičtí a pustme i trochu adresné chvály. Musím poděkovat za ceny přístupné k tomu, aby bylo možno zahrnout případné negativní dojmy z představení a ocenit výkon hudebníků, kteří vydrží hrát celé hodiny bez jakéhokoliv úniku ze zaběhnutých melodických postupů. Klaním se personálu, který stihá přinášet tekutiny v optimálním čase.

Hasičárna má ode mne 4 a půl hvězdiček.

-LJ-

DOJEM

Snad to byl duch Krakonošův či co,
kdo způsobil mátožnost smyslů.
Opojen dojmy, motám se opile
vysockou nocí, jež uplývá s jítrem.
Jen kdyby mne neomezovala
má oční víčka, která mi samolibě
zavírají okno do světa.
A proto vzhůru do nevědomosti.

-LJ-

KOPR V KRUHU

Kopr pro setkání aneb trochu
koprů jídlo povznáší.

Poprvé z daleka

Vidět se, poznat, vidět, při-
čuchnout, ujistit se, osvěžit se
- být.

Na začátku nejisté oťukávání,
kdo je kdo. Pár společných lekcí
a začala to být fajn parta. Mo-
žná lépe než parta by znělo ko-
lečko, stoly do kruhu, na půdič-
ce okolo stolu, před "krakono-
šem" zásadně v kolečku. Kruh dá-
val vědomosti, kruh dával zážit-
ky, kruh byl kritický, kruh byl
hlučný, kruh byl vtipný, kruh
byl především pestrý.

Čechov, Shakespeare, Wil-
liams, paní Jarmila, Kateřina
tužka, pastelky, gumovat, číst,
mluvit, psát, škrtat, . . .
Víčka padají, šedá kúra se kra-
batí a dušička bobtná příjemně-
ním.

Bramboráky, slanečci, kyselo,
milo a v Hasičárně veselo.

Vysoko se létat nemusí, Vyso-
ké samo povznáší.

"O J. Č. D. - K. P. R. "

(zveršovaná, realistická minipohádka)

Byla, a je, jedna moudrá babička,
v srdci lásku, v ústech kouzelná slovíčka.

Jednou šla do lesa otesávat pařezy,
zabloudila ve tmě, která bolestně zamrazí.

Začala smazávat tmou láskou a moudrými slovíčky
mnohokrát zazněl smích a taky písničky.

Týden začal ve tmě, na konci polevily námrazy,
babička šla z lesa a za ní - votesaný pařezy.

DÍK VYSOCKÝM

Ve Vysokém na mne dýchá
historie. Je to letos takové
moje téma. Měl jsem štěstí na
celou řadu skvělých představe-
ní (naštěstí vždy z jiného
soudku). Nejvíce si považuji
vysocké- O umučení a slavném
vzkříšení pána a spasitele na-
šeho Ježíše krísta. Barokní
divadlo dokonale předvedené.
Soubor s dvousetletou tradicí.
Mezi herci bychom možná vysto-
povali vady, které hrají ce-
lých 200 let. Udržování takové
bohaté místní tradice mne
uchvacuje. Vysocké sice v mno-
hém zavazuje a svazuje, ale je
obdivuhodné. -PV-

Naše lektorka Jarmila
Černíková - Drobná.

Návrh pravého sloupu pro
hlavní vstupní bránu Velké
divadelní výstavy českého
divadla XX. století v Pra-
ze roku 2000. Druhý sloup
- prof. dr. Jan Čiřák
s trakařem a zlatým
pinovousem. -NT-

-LV-

SPAVÁ NEMOC ZAŘADILA

Jestli jste četli v pátek Větrník, tak jste se mohli doš zvědět, jak se adepti KPR bavili na náměstí v altánku. Ovšem vše mělo za následky, že adepti druhý den usínali na dramaturgickém semináři. Hlavně Roman s Honzou. Z toho všeho vyplynulo, že Honza dostal zákaz vstupu do Hasičárny a musel jít po diskuzi k inscenaci spát. A tudíž jsme ho u stolu museli omluvit. -JK-

Omlouvám se, psát neumím, diktovati musím: "Bylo fajn"
Za správnost sdělení neručím, číst také neumím.
Na shledanou příště se těším...
-JR-

ODPOSLECHNUTO V KOPRU:

Nekuřte, škodí to zdraví! - Je to mateřidouška, nebo rmen?
- Aháá! - Do Hasičárny nejdu, jdu spát. - Máš áčko! - V mládí mě nejvíc upoutaly krávy. - Rok 2000 propiju. - Tak to vyřešíme číslem. - Polívka, to je základ!

Redakční rada: KoPR a písarka

Sídlo redakce: Hasičárna

Redakce Větráku upřímně děkuje za velké pochopení, trpělivost a významnou pomoc kolegům z redakce Větrníku.